

Kari Kaukokari

Toden näköinen

TODEN NÄKÖINEN

Kari Kaukokari

TODEN NÄKÖINEN

RUNOMAANI

© 2016 Kari Kaukokari

Kustantaja: BoD™ – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-330-925-8

ALKU

Illalla pääskyselä lähtevät
tuuli tyyntyy
meri aukeaa etelään
hiljenee.

Loistot syttyvät.

Seisomme sileällä kalliolla
vesi on mustaa
kylmää
kalat tekevät siihen renkaita.

Kaikki on vielä ehjää,
suhteita ei ole.

Mitä me odotamme?

Et sano mitään,
se on hyvä.

On paras vaieta
vasta ensimmäisen valheen jälkeen
rajat syntyvät
voidaan puhua totuudesta.

Pian sulut avataan
osat jaetaan helppoihin ja vaikeisiin
meri velloo, arpoo
ranteisiin sormiin nilkkoihin
hopeiset renkaat.

Alusta alkaen on selvää:
saat ne kaikki.

Voit valita.

Olet jotain taipuisaa
lapsi tai hopeakaivos
haet oikeaa vaihetta, suuntaa
tilaa tehdä.

Alat hahmottua.

Jatkossa kaikki on löydettävä itse
kehon lämpö, aukko kaislojen välissä
mahdollinen tie.

Jos puhuisit, kertoisitko
miltä tuntuu taittaa suora viiva
olla totta?

Et vertaa, olet taitava.

Jo nyt, ennen syntymääsi
osaat vaieta, kysyä
ei miksi tai miten, vaan
minne?

On pakko kulkea oikeaan suuntaan
kun tietä ei ole.

Mitä on edessä?

Joskus myöhemmin
kun olet jo elänyt
haluat uskoa;
olit kuningatar ja kampaaja
marketissa joku toinen.

Mikään ei ole varmaa.

Tulemme unohtamaan outoja asioita.

Silti jää kysymys
valopoijun keinuva varjo seinässä
puolikas perhosen siipi.

Minne me olemme menossa?

Pimeä väylä
jossain täytyy olla merkki.

Me odotamme jumalaa
tai kuningasta
kertomaan meille mitä on
mitä pitäisi olla,
nyt.

Hän tulee, aikataulun mukaan.

Kaksi kertaa päivässä
vaunuissa kristallia ja häpeää
hän ilmestyy
herjaa ja rukoilee
laskee alleen eiliset voitot
tahraa uuden lipun
pelipöydät vaihtavat hänen verensä.

Kukaan ei usko hänen tietävän
missä on hyvä.

Maapallolla on tällä hetkellä yli 400 täysin kuollutta merialuetta. Itämeri on niistä suurin ja synkein. Sen huonoon tilaan on monia syitä, mutta niiden kaikkien takana on ihmisen ahneus ja ajattelemattomuus.

Suoranaisen myrkyttämisen ohella eräs ajattelemattomuuden muoto ilmenee siinä tavassa jolla ihmiset suhtautuvat mereen. Joillekin se on kuin seinälle ripustettu maisemataulu - jos se on vähän vinossa, sen voi oikaista, tai jos siihen kyllästyy, sen voi myydä.

Tässä kirjassa on esitetty joitain mahdollisia muita ajatuksia ja tiloja, joita merta katsovan ihmisen mielessä voi ja pitäisi syntyä.

kari.kaukokari@gmail.com

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi